

Fast- och prestationsbaserat arvode vanligast inom Hedgefondindustrin

Stockholm (HedgeFonder.nu) - Hedgefonder tjänar normalt sina inkomster genom olika typer av avgiftsstrukturer. Dessa avgifter är inte bara avsedd att täcka fondens administrativa kostnader, utan också för att uppmuntra förvaltare att ge positiv avkastning till investerarna. Den vanligaste och mest välkända avgiftsstrukturen bland hedgefonder kombinerar både fasta och prestationsbaserade avgifter.

Den första, fasta, förvaltningsavgiften är en årlig grundavgift som tas ut på värdet av tillgångarna som förvaltas av ett företag. Denna avgift kan vara allt från 1-4% av nettotillgångarna, men 1-2% är det vanligaste intervallet. Det innebär att om en hedgefond har en fast förvaltningsavgift på 2%, debiteras investerarna 2.000 kronor för varje 100.000 kronor som investeras i fonden, per år. Men i stället för att tas ut av investerarna som ett engångsbelopp, tas förvaltningsavgifterna vanligtvis ut månads- eller kvartalsvis. Dessa avgifter används för att täcka fondens administrativa kostnader, som t.ex. betala anställd personal och för att hyra kontorslokaler.

Den andra delen av avgiftsstrukturen inom hedgefond-branschen är en prestationsbaserad avgift - också kallad "performancebaserad". Prestationsbaserade avgifter, på en ideologisk nivå, är avsedda att likställa fondförvaltarens intressen med investerarens. Avgiften, som utgör en procentsats av årets resultat, utgår med andra ord endast till förvaltaren för den händelse att han ger positiv avkastning till sina kunder. Det resultatbaserade arvodet varierar vanligtvis från 10-40% av, men 20% verkar vara den accepterade normen industrin. Ofta betalas detta ut till anställda och chefer inom fondbolagen i form av bonus, som ett sätt att belöna positivt resultat åt sina kunder. Med andra ord, om en hedgefonds avgiftsstruktur kallas "2 och 20", innebär detta att man tar ut 2% förvaltningsavgift och 20% resultatbaserad avgift.

Bild: (C) Michael-Flipppo—Fotolia.com